

A Szegedi Ítéltábla mint másodfokú bíróság a Szegeden, 2018. január 18. napján tartott fellebbezési nyilvános ülés alapján meghozta a következő

### **í t é l e t e t:**

A kábítószer-kereskedelem büntette miatt I.rendű vádlott neve ellen indított büntetőügyben a **Gyulai Törvényszék** 2017. február 9. napján kihirdetett **13.B.410/2016/14.** számú ítéletét

#### **megváltoztatja:**

I.rendű vádlott neve vádlott új pszichoaktív anyaggal kapcsolatban elkövetett cselekményeit új pszichoaktív anyaggal visszaélés büntettének [Btk. 184/A. § (1) bekezdés a) pont **2. fordulat**, és **(4) bekezdés 1. tétel**], és új pszichoaktív anyaggal visszaélés vétségének [Btk. 184. § (1) bekezdés **4. fordulat**, **(4) bekezdés a) pont**] **minősíti.**

A járművezetéstől eltiltást a „B” kategóriába tartozó járművek vezetésétől való eltiltásra **enyhíti.**

Az eljárás során a Békés Megyei Rendőr-főkapitányság által lefoglalt és P-12. számon kezelt összesen 14.000.- (tizennégyezer) forint, valamint az **rendsám száma** forgalmi rendszámú **gépjármű típusa** típusú személygépkocsi **elkobzását mellőzi**, és ezekre nézve a vádlottal szemben **vagyonekobzást rendel el.**

I.rendű vádlott neve vádlottal szemben elrendelt további vagyonekobzás összegét **337.000.- (háromszázharminchétezer) forintra leszállítja.**

Egyebekben az elsőfokú ítéletet **helybenhagyja** azzal, hogy a vádlott terhére megállapított kábítószer-kereskedelem büntette jogszabályi alapjának megjelölése helyesen: Btk. 176. § (1) bekezdés **4. fordulat**, (3) bekezdés.

Megállapítja, hogy I.rendű vádlott neve vádlott **magyar állampolgár**, személyazonosító igazolványának száma: **szig. szám.**

A vádlott által a **2017. február 10. napjától 2018. január 18. napjáig** előzetes fogvatartásban töltött időt a kiszabott szabadságvesztésbe **beszámítja.**

**Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.**

### **I n d o k o l á s**

Az elsőfokú bíróság I.rendű vádlott neve vádlottat kábítószer-kereskedelem büntette [Btk. 176. § (1) bekezdés, (3) bekezdés], új pszichoaktív anyaggal visszaélés büntette [Btk. 184/A. § (1) bekezdés a) pont] és új pszichoaktív anyaggal visszaélés büntette [Btk. 184. § (1) bekezdés] miatt halmazati büntetésül 9 év szabadságvesztésre, 5 év járművezetéstől eltiltásra és 10 év közügyek gyakorlásától

eltiltásra ítélte. A szabadságvesztés büntetést fegyházban rendelte végrehajtani és megállapította, hogy a vádlott a szabadságvesztés büntetés legalább kétharmad részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra. A szabadságvesztés időtartamába beszámította a I.rendű vádlott neve vádlott által előzetes fogvatartásban töltött időt. A vádlottal szemben 451.000.-Ft erejéig vagyonekobzást rendelt el. Rendelkezett az eljárás során lefoglalt készpénz, személygépkocsi és egyéb bűnjelek elkobzásáról, valamint kötelezte a vádlottat 1.031.217.-Ft bűnügyi költség megfizetésére.

A törvényszék ítélete ellen I.rendű vádlott neve vádlott enyhítés érdekében, míg védője eltérő minősítés végett, a kábítószer-kereskedelem büntetteként értékelt cselekmény kábítószer birtoklása büntetteként történő minősítése és erre tekintettel enyhítés érdekében jelentett be fellebbezést.

A fellebbviteli főügyészség a bejelentett fellebbezéseket nem tartotta alaposnak. Indítványozta a tényállás több ponton történő kiegészítését. Így a tényállás kiegészítését azzal, hogy I.rendű vádlott neve személygépkocsiból is árult kábítószer, illetőleg új pszichoaktív anyagot, azzal, hogy a vádlottól lefoglalt kábítószer tiszta hatóanyag tartalma meghaladja a jelentős mennyiség alsó határát, annak 8,56-szorosa. Indítványozta továbbá, hogy a kábítószerre, illetve az új pszichoaktív anyagra vonatkozó jogszabályi hivatkozásokat az ítélet tábla utalja a jogi indokolás körébe.

Észrevételezte az ügyész, hogy az ítélet rendelkező részében az új pszichoaktív anyaggal visszaélés büntetténél az elsőfokú bíróság elmulasztotta a Btk. 184/A. § vonatkozásában a (4) bekezdésre történő hivatkozást, erre csak az ítélet indokolásában utalt. Sérelmezte továbbá, hogy a törvényszék elmulasztotta az elkövetési magatartásra vonatkozó fordulatok feltüntetését, valamint azt, hogy az elsőfokú bíróság nem indokolta meg kellően a járművezetéstől eltiltást. Indítványozta, hogy a másodfokú bíróság további súlyosító körülményként értékelje, hogy I.rendű vádlott neve vádlott a tényállás 1. pontjában írt cselekményt a 2. tényállási pont miatt megindult büntetőeljárás hatálya alatt állva követte el, valamint az időmúlást. Kifogásolta, hogy az elsőfokú bíróság tévesen állapította meg a büntetés kiszabása során irányadó középértéket, mert az helyesen 15 év. Összességében az első fokú ítélet megváltoztatását, I.rendű vádlott neve vádlott által elkövetett cselekményeknek kábítószer-kereskedelem büntettének [Btk. 176. § (1) bekezdés 4. fordulat és (3) bekezdés], új pszichoaktív anyaggal visszaélés büntettének [Btk. 184/A. § (1) bekezdés a) pont 2. fordulat és (4) bekezdés], és új pszichoaktív anyaggal visszaélés büntettének [Btk. 184. § (1) bekezdés 4. fordulat] minősítését, egyebekben pedig az ítélet helybenhagyását indítványozta.

I.rendű vádlott neve vádlott védője a fellebbezés indokolásában kifejtette, hogy a vádlott a cselekmény elkövetésének idején kábítószerfüggő volt, és a tényállás 1. pontban írt kábítószer saját fogyasztásra szerezte meg. A lefoglalt pentedronnal kapcsolatban hivatkozott arra is, hogy annak csak a fele volt a vádlotté, de abból is 10 grammot **tanú neve1**nek adott volna el. A lefoglalt kábítószer másik fele ténylegesen **tanú neve2**é volt. Álláspontja szerint ebből következően téves a tényállás 1. pontjában írt cselekmény - mennyiségen alapuló - kábítószer-kereskedelem büntetteként történő minősítése, álláspontja szerint csupán a kábítószer birtoklása állapítható meg.

A védő sérelmezte az elsőfokú bíróság bizonyíték értékelő tevékenységét, amely álláspontja szerint okszerűtlen. Így figyelemmel arra, hogy **tanú neve3** és **tanú neve4** vizeletmintájában nem sikerült kábítószer vagy új pszichoaktív anyagot kimutatni, ezért a részükre történő átadás csupán egy vélekedésen alapult. Álláspontja szerint a **tanú neve5** részére történő átadást tévesen minősítette az elsőfokú bíróság a Btk. 184/A. § szerinti új pszichoaktív anyaggal visszaélés büntettének, hiszen az csupán egy rész-cselekménye volt az új pszichoaktív anyaggal való visszaélésnek, így a cselekményt egységesen a Btk. 184. §-a szerinti új pszichoaktív anyaggal visszaélés büntetteként kellett volna

értékelni. Összességében az első fokú ítélet megváltoztatását, elsődlegesen a már hivatkozott minősítésbeli változások mellett a kiszabott büntetés jelentős enyhítését, másodlagosan a minősítés változatlanul hagyása mellett is a büntetés enyhítését és a járművezetéstől eltiltás mellőzését indítványozta.

I.rendű vádlott neve vádlott a fellebbezési nyilvános ülésen előadta, hogy a bűncselekmény elkövetését megbánta, és nem volt tudatában annak, hogy az általa elkövetett cselekmény ilyen súlyos megítélésű.

Az ítélet tábla a fellebbezési eljárásban a Be. 348. § (1) bekezdése szerint eljárva a törvényszék ítéletét az azt megelőző bírósági eljárással együtt felülbírált. Ennek során azt állapította meg, hogy az elsőfokú bíróság az eljárása során nem vétett olyan eljárási szabálysértést, amely az érdemi felülbírálat akadályát képezné.

A törvényszék a tényállás felderítési feladatának eleget téve, a vád tárgyát képező lényeges releváns tényekre a szükséges és lehetséges körben és mélységben a bizonyítást felvette.

Az elsőfokú bíróság a bizonyítási eljárás során szerzett bizonyítékokat mérlegelési körébe vonta, és túlnyomórészt iratszerű, logikus mérlegeléssel, többségében megalapozott tényállást állapított meg.

Ugyanakkor a törvényszék által megállapított tényállás részben iratellenes és hiányos volt, illetőleg részben téves ténybeli következtetést tartalmazott, ezért a másodfokú bíróság a törvényszék által megállapított tényállást az iratok tartalmára figyelemmel és ténybeli következtetéssel a Be. 352. § (1) bekezdés a) pontja alapján az alábbiak szerint kiegészítette, illetve helyesbítette:

I.rendű vádlott neve vádlottnak - helyesen - kettő kiskorú gyermeke van, akik közül egy kiskorú gyermeke tartósan beteg.

I.rendű vádlott neve vádlott a cselekmények elkövetésének idején nem volt drogfüggő, hanem csak káros használó.

Az ítélet 3. oldalának 4. bekezdéséből, valamint a 4. oldal 3. bekezdéséből a kábítószerre és az új pszichoaktív anyagokra vonatkozó jogszabályi hivatkozásokat a jogi indokolásba utalta.

A tényállás részének tekintette a jogi indokolás 7. oldalának 5. bekezdéséből azt a megállapítást, amely szerint I.rendű vádlott neve vádlott személygépkocsival közlekedett, és abból árulta a kábítószer.

Az 1. tényállási pontot kiegészítette azzal, hogy a lefoglalt kábítószer a jelentős mennyiség alsó határának 8,56-szorosa.

A 2. tényállási pontot kiegészítette azzal, hogy **tanú neve5** 1999. november 27. napján született. Ezen kiegészítés azért is jelentős, mert ezáltal lesz tényállásbeli alapja annak, hogy I.rendű vádlott neve vádlott tizennyolcadik életévét be nem töltött személy részére adott át új pszichoaktív anyagot, továbbá ebből állapítható meg az is, hogy **tanú neve5** életkorából fakadóan nem merülhet fel annak megkérdőjelezése, hogy I.rendű vádlott neve vádlott - legalább eshetőlegesen - tudatában volt annak, hogy **tanú neve5** a cselekmény elkövetésének idején még a 18. életévét nem töltötte be.

A tényállás 3.a.) alpontjában írt cselekmény elkövetése során a tényállásban szereplő, I.rendű vádlott neve vádlottra nézve kedvezőbb értékesítési árral számolva a vádlott - helyesen - legalább 225.000.-Ft-hoz jutott a bűncselekmény elkövetésével összefüggésben.

A tényállás 3.a.)-3.g.) pontjaiban írt, összesen 210 alkalom során I.rendű vádlott neve vádlott adagonként legalább 0,03 gramm figyelembe vételével összesen legalább 6,3 gramm új pszichoaktív anyagot értékesített. A vádlott által a tényállás 3.a.)-3.g.) pontjaiban írtak szerint értékesített új pszichoaktív anyag együttes mennyisége nem haladta meg minden kétséget kizáróan a csekély mennyiség felső határát.

A tényállás 2. és 3. pontjában írt magatartásával I.rendű vádlott neve vádlott minimálisan 351.000.-Ft jövedelemhez jutott.

A fenti kiegészítésekkel és helyesbítésekkel a törvényszék által megállapított tényállást a másodfokú bíróság a felülbírálat alapjául elfogadta. Az így teljes egészében megalapozott tényállásból az elsőfokú bíróság helyesen következtetett I.rendű vádlott neve vádlott bűnösségére.

A vádlott által elkövetett bűncselekmények jogi minősítése azonban részben téves.

A tényállás 1. pontjában írt bűncselekményt helyesen minősítette az elsőfokú bíróság kábítószer-kereskedelem büntettének, azonban a bűncselekmény megnevezése során nem a Kúria 61. számú BK véleményének 3. a.) pontjában foglaltaknak megfelelően járt el, ugyanis elmulasztotta a tényleges elkövetési magatartásra, az átadásra vonatkozó fordulat feltüntetését. Ezért azt az ítélet tábla pótolta.

Ezen tényállási ponttal kapcsolatban az ítélet tábla nem osztotta a védőnek azt az álláspontját, amely szerint a 2015. április 2. napján lefoglalt kábítószer csak részben volt a vádlotté, és azt saját használatra szánta. Az elsőfokú bíróság e körben okszerű mérlegeléssel megállapított tényállása szerint a lefoglalt kábítószer teljes egészében I.rendű vádlott neve vádlotté volt. A védő ezzel kapcsolatos érvelése a törvényszék bizonyíték értékelő tevékenységét támadta, amely megalapozott tényállás esetén nem vezethet eredményre. Figyelemmel arra, hogy a tényállás 2. és 3. pontjában megállapítottak szerint a vádlott korábban nagyszámú alkalommal értékesített pentedront, ez elsőfokú bíróság ezzel kapcsolatban helyesen jutott arra a következtetésre, hogy a 2015. április 2. napján beszerzett nagyobb mennyiségű pentedron is értékesítési célból került beszerzésre.

A 2. tényállási ponttal kapcsolatban a rendelkezésre álló iratok alapján az állapítható meg, hogy az elsőfokú bíróság a tárgyaláson kihirdetett ítéletében ezen cselekményt a Btk. 184/A. § (1) bekezdés a) pontja szerinti új pszichoaktív anyaggal visszaélés büntettének minősítette. A felülbírálat során a másodfokú bíróságnak mindig a ténylegesen kihirdetett ítéletet kell felülbírálnia. Így annak ellenére, hogy az ítélet a jogi indokolás körében - 13. oldalának 5. bekezdésében - hivatkozik a Btk. 184/A. § vonatkozásában a (4) bekezdésre is, mivel a kihirdetett rendelkező rész szerinti minősítés nem tartalmazta a csekély mennyiségre vonatkozó utalást, így a bűncselekmény minősítése ez alapján téves. Ezért a másodfokú bíróság azt a rendelkező részben írtak szerint minősítette annak megjegyzésével, hogy a törvényszék ezen cselekménnyel összefüggésben is elmulasztotta a tényleges elkövetési magatartásra vonatkozó törvényi tényállási fordulat feltüntetését, s így azt is pótolta.

A tényállás 3. pontjával kapcsolatban az elsőfokú bíróság elmulasztotta annak megállapítását, hogy I.rendű vádlott neve vádlott minimálisan mennyi új pszichoaktív anyagot értékesített az összesen 210 alkalom során. Tekintettel arra, hogy az értékesített új pszichoaktív anyag mennyisége a

minősítés alapja, ezért a tényállás ezen hiányossága a cselekmény minősítését is érintette.

Az elsőfokú bíróság az ítélet 3. oldalának utolsó bekezdésében rögzítette, hogy ugyanezen időszakban **elkövetés helye**on a pentedront tartalmazó anyagot adagonként nettó 0,03 grammonként szerelték ki. Ebből következően a 210 adag értékesítése során I.rendű vádlott neve vádlott minimálisan  $210 \times 0,03$  gramm, azaz összesen 6,3 gramm pentedron tartalmú anyagot értékesített. Tekintettel arra, hogy a Btk. 184/D. § (2) bekezdése szerint a 184-184/C. § alkalmazásában az új pszichoaktív anyag csekély mennyiségű, ha a készítmény legfeljebb 10 gramm tömegű új pszichoaktív anyagot tartalmaz, így a I.rendű vádlott neve vádlottra nézve legkedvezőbb számítási mód szerint értékesített, összesen 6,3 gramm a csekély mennyiség felső határát nem haladta meg kétséget kizáró módon. Ebből következően a tényállás 3. pontjában írt cselekmény a Btk. 184. § (1) bekezdés 4. fordulatába ütköző, és a (4) bekezdés a) pontja szerint minősülő új pszichoaktív anyaggal visszaélés vétségének minősült. Megjegyzi az ítéletábra, hogy az elsőfokú bíróság a téves minősítés mellett elmulasztotta a tényleges elkövetési magatartásra vonatkozó tényállási fordulat feltüntetését ez esetben is.

Az elsőfokú bíróság az általa alkalmazott - a fentiek szerint tévesnek bizonyult - minősítéshez képest tévesen állapította meg a büntetés kiszabása során irányadó középértéket, az helyesen 15 év lett volna. Figyelemmel azonban arra, hogy a másodfokú bíróság a tényállás 2. és 3. pontjában írt cselekményeket enyhébben minősítette, ezért a Btk. 81. §-a szerinti halmazati szabályokra figyelemmel a kiszabható büntetés 5 évtől a 24 évet el nem érő szabadságvesztésig terjed, így az irányadó középérték 14 év 6 hónap.

A bűnösségi körülményeket vizsgálva az ítéletábra azokat az alábbiak szerint helyesbítette, kiegészítette:

A bíróság I.rendű vádlott neve vádlott vonatkozásában enyhítő körülményként azt vette figyelembe, hogy két kiskorú gyermek tartásáról gondoskodik, amelyek közül egy tartósan beteg. További súlyosító körülményként értékelte, hogy az 1. tényállási pontban írt cselekményt I.rendű vádlott neve vádlott a 2. tényállási pont miatt már megindult büntetőeljárás hatálya alatt követte el, és a lefoglalt kábítószer mennyisége a jelentős mennyiség alsó határának több mint 8-szorosa volt.

A törvényszék a vádlottat törvényes nemű büntetésre ítélte, ugyanakkor a kiszabott szabadságvesztés tartana még a megváltozott, enyhébb minősítés mellett is eltúlzottan enyhe, hiszen a fentiek szerint kiindulópontnak tekintendő középértéktől - amely a hivatkozottak szerint 14 év 6 hónap - igen jelentős mértékű eltérést tartalmaz a vádlott javára. Azonban a súlyosítás érdekében bejelentett fellebbezés hiányában a másodfokú bíróság csupán ennek megállapítására szorítkozhatott.

Mindezekből következően a törvényszék által kiszabott büntetés enyhítése nem indokolt.

Az elsőfokú bíróság helyesen járt el, amikor I.rendű vádlott neve vádlottat a közügyek gyakorlásától eltiltotta, annak tartama a cselekmény kiemelkedő tárgyi súlyához igazodóan arányos.

Osztotta a másodfokú bíróság az ügyésznek azt az álláspontját, hogy a törvényszék nem adta kellő indokát az általa alkalmazott járművezetéstől eltiltásnak. Figyelemmel arra, hogy az immár irányadó tényállás részét képezi az, hogy I.rendű vádlott neve vádlott rendszeresen árult új pszichoaktív anyagot, illetőleg kábítószer személygépkocsiból, erre tekintettel érdemben helyesen jutott az elsőfokú bíróság arra a következtetésre, hogy indokolt a járművezetéstől eltiltás alkalmazása.

Ugyanakkor az általa megállapított tényállás tartalmazza azt is, hogy a vádlott a személygépkocsi vezetésére feljogosító „B” kategórián túlmenően MGV, T, F, M és K kategóriára érvényes vezetői engedéllyel is rendelkezik, amely kategóriákkal a 326/2011. (XII. 28.) Korm. rendelet 1. melléklete szerint személygépkocsit nem vezethet. Erre figyelemmel téves volt az összes kategóriára vonatkozó járművezetéstől eltiltás, s ezért a másodfokú bíróság a járművezetéstől eltiltást arra a kategóriára való korlátozásra enyhítette, amely a bűncselekmény elkövetése során használt jármű vezetéséhez szükséges.

Az ítélet tábla megállapította, hogy téves volt az elsőfokú bíróságnak a lefoglalt készpénz és személygépkocsi elkobzására vonatkozó rendelkezése. A törvényszék ugyanis azt alátámasztó bizonyíték nélkül utalt arra, hogy a vádlottól lefoglalt pénz kábítószer vásárlására szánt összeg volt, hiszen az 1. tényállási pontban azt állapította meg, hogy a rendőri intézkedésre a kábítószer beszerzését követően került sor, és az eljárás során sem a vádlott, sem a kihallgatott tanúk nem tettek olyan nyilatkozatot, amely szerint a vádlott a 14.000.-Ft-ot kábítószer vásárlásra szánta.

Ugyancsak téves volt az **rendszám száma** forgalmi rendszámú személygépkocsi bűncselekmény eszközeként való elkobzása, hiszen az irányadó tényállásban a törvényszék azt állapította meg, hogy ezen személygépkocsiból nem történt kábítószer vagy új pszichoaktív anyag értékesítése, így önmagában az, hogy ezzel a gépkocsival ment a tényállás 1. pontjában írt alkalommal I.rendű vádlott neve vádlott a kábítószerért, még nem jelenti azt, hogy a gépkocsi a bűncselekmény elkövetési eszközeként minősül.

A Btk. 74. § (1) bekezdés c) pontja szerint a vagyoneklobzást el kell rendelni arra a vagyonra, amelyet a kábítószer-kereskedelem elkövetője a bűncselekmény elkövetésének idején szerzett. A Btk. 74. § (4) bekezdés b) pontja szerint az ellenkező bizonyításig vagyoneklobzás alá eső vagyonnak kell tekinteni az (1) bekezdés c) pontja esetében a kábítószer forgalomba hozatalának, illetve az azzal való kereskedés ideje alatt szerzett valamennyi vagyont, míg a Btk. 74. § (5) bekezdés c) pontja szerint az (1) bekezdés c) pontja esetében nem rendelhető el a vagyoneklobzás, ha a vagyon törvényes eredete bizonyított.

Tekintettel arra, hogy az irányadó tényállás szerint I.rendű vádlott neve vádlott 2011-2016. év között bejelentett jövedelemmel nem rendelkezett, a lefoglalt pénzösszeg és a személygépkocsi vonatkozásában annak törvényes eredetét a vádlott nem bizonyította, ezért a fentiek alapján ezen vagyon vonatkozásában egyaránt vagyoneklobzásnak volt helye.

Az elsőfokú bíróság, bár helyesen jutott arra a következtetésre, hogy a vádlottal szemben az értékesítéssel kapcsolatban megszerzett jövedelem tekintetében vagyoneklobzásnak van helye, annak összecszerűségét azonban tévesen számította ki, ezért a másodfokú bíróság a vádlottal szemben elrendelt további vagyoneklobzás összegét leszállította. Megjegyzi ezzel kapcsolatban az ítélet tábla, hogy a bűncselekmények elkövetése során megszerzett összeget, azaz a 351.000.-Ft-ot csökkentette a vádlottól a rendőrök által lefoglalt 14.000.-Ft-tal, és az így különbözetként jelentkező összegre szállította le a további vagyoneklobzás összegét.

Az elsőfokú bíróság egyéb rendelkezései törvényesek voltak.

A kifejtettekből következik, hogy a másodfokú bíróság a védő által célzott eltérő minősítés, illetőleg az enyhítés érdekében bejelentett fellebbezéseket alaptalannak ítélte. Az elsőfokú bíróság ítéletét a Be. 372. § (1) bekezdése alapján a fentiek szerint megváltoztatta, egyebekben a Be. 371. § (1) bekezdése alapján helybenhagyta azzal, hogy a kábítószer-kereskedelem büntette jogszabályi

alapjának megjelölését helyesbítette.

Tekintettel arra, hogy az ítélet rendelkező része nem tartalmazta I.rendű vádlott neve vádlott állampolgárságát és személyazonosító igazolványának számát, ezért azt pótolta.

A I.rendű vádlott neve vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztésbe a Btk. 192. § (1) és (2) bekezdése alapján számította be az általa az első fokú ítélet kihirdetése óta előzetes fogvatartásban töltött időt.

Az ítélet elleni fellebbezési jog kizárása a Be. 386. §-án alapul.

Szeged, 2018. január 18.

Dr. Mezőlaki Erik  
a tanács elnöke

. Nagy Erzsébet  
előadó bíró

. Halász Edina  
bíró

A Szegedi Ítéltábla Bf.II.264/2017/14. számú ítélete és a Gyulai Törvényszék 13.B.410/2016/14. számú ítélete a jelen ítéletben foglalt változtatásokkal a mai napon jogerős és végrehajtható.

Szeged, 2018. január 18.

Dr. Mezőlaki Erik  
a tanács elnöke